

722. TRAVAČKY

Jdouce na trávu děvy, kdež daleko mají, scházejí se u Boží muky a zpívají.

1464. (Nápěv 72 [151]).

Ze Štěpánova u Olomouce

Stojí v poli Boží muka,
Krista Pána pravá ruka,
pozdravuj ji, duše má,
abys byla spasená.

Rač nás, o, Pane, chrániti,
v naší práci posilniti,
ať se šťastně vrátíme
a se spolu shledáme.

1465. (Nápěv 380 [724])

Z Turovic u Dřevohostic

Helekám, helekám,
kde trávy naflekám,
na naší ločině
tý naší Stračeně.

K zelenému lesu,
k turoským zahradám,
zuhlídám synečka,
ani se nenadám.

Zuhlídám, zuhlídám
a bude poslouchat,
lesi to ta jeho
umí tak helekat.

Až já z trávy puđu,
maličko ponesu,
puđu si přitřhat
k zelenému lesu.

Zuhlídám, zuhlídám,
on se bude ptati,
lesi moja milá
umí helekat.

Z doplňků (Nápěv 280 [549])

Na trávě. Od Ostroha

Oboro, oboro, zelenaj sa skoro,
jak sa rozzelenáš, hned nám krásy dodáš.

Už sa ta obora třikrát zelenala,
a ešte nám nikdá krásy nedodala.

1466.

p. Barták

He - lekám, he - le - kám, kde trá - vy na - fle - kám! V ze - le - ném ha - jí - čku na vyschlém ry - bní - čku.

Helekám, helekám,
kde trávy naflekám!
V zeleném hajíčku
na vyschlém rybníčku.

Zavolám milého:
Pod, milý, na trávu,
sama ti natrhám
a i ti navážu.

Ja, on není doma,
on je na robotě,
on je na robotě
v chropinské forotě.

Až na trávu puđu,
koho volat budu?
Kamarádky nemám,
koho si zavolám?

Už sem natrhala
a i navázala,
milý nejde zvihat,
lebo není doma.¹⁾

¹⁾ Už sem natrhala,
až nemožu svázat,
milý je daleko,
nemám po kém zkázat.

Ja, zkážu já, zkážu
po malém posličku,
přindi lebo přijed',
můj milé synečku.

Když chlapci buď pasou, buď kolem jedou, tu děvy děvám jiným a chlapcům těm zpívají, ony těmto jako namlouvajíce.

1467.

Z Nětčic u Soběchlebu

He - len - ka! Kde je o - na na té tra - vě, ro - zto - mi - lá Ma - lan - to - va Pe - tru - ška?